

Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling

Udvalget for Videnskab og Teknologi
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

./ Til udvalgets orientering fremsendes hermed mit talepapir fra samrådet i Videnskabsudvalget onsdag den 30. maj 2007 vedrørende rådsmødet (tele) den 6.-8. juni 2007.

Med venlig hilsen

Helge Sander

1. juni 2007

**Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43
1260 København K
Telefon 3392 9700
Telefax 3332 3501
E-post vt@vtu.dk
Netsted www.vtu.dk
CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 07-017415
Dok nr. 210132
Side 1/2

Samråd (lukket) i Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi onsdag den 30. maj 2007 forud for rådsmøde (tele) den 6.-8. juni 2007 – UVT – alm. del – spørgsmål Q.

DET TALTE ORD GÆLDER

Spørgsmål Q:

Vil ministeren redegøre for sin indstilling til dagsordenen for rådsmødet (tele-it) den 6.-8. juni 2007?

Svar:

Tak fru formand

Dagsordenen for rådsmødet i næste uge indeholder fire it- og telepunkter, som jeg her vil omtale.

Det drejer sig om:

- 1) Forordningen om international roaming
- 2) Årsrapporten om informationssamfundet, i2010
- 3) Radiofrekvensidentifikation, RFID
- 4) IT-sikkerhedsagenturet, ENISA

Det første punkt på dagsordenen er forordningen om international roaming.

Forordningen er sat på dagsordenen til politisk enighed.

Som I ved, udsendte Kommissionen sidste sommer et forslag til en forordning om international roaming.

Forslaget er blevet drøftet i Rådet og Parlamentet.

Og efter intense og vanskelige forhandlinger er der nu enighed om et kompromis mellem Rådet og Parlamentet.

Hovedelementerne i kompromisforslaget er, at der indføres en direkte regulering af de priser, som forbrugerne skal betale for international roaming.

Og der indføres en stram regulering på engrosniveau af de priser, som selskaberne skal betale for at anvende hinandens net.

Forbrugerne vil blive beskyttet af en såkaldt ”eurotarif”.

I praksis betyder det, at alle mobilselskaber bliver pålagt at give alle deres kunder international roaming til en på forhånd fastlagt maksimalpris inden for EU-området.

Den pris er i forhandlingerne blevet fastlagt til 49 eurocent pr. minut for at foretage et opkald og 24 eurocent pr. minut for at modtage et opkald.

**Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling**

Side 2/2

Omregner man det til danske kroner og lægger moms til, betyder det, at de danske forbrugere højst skal betale cirka 4,60 kr. per minut for at foretage et opkald og cirka 2,25 kr. per minut for at modtage et opkald.

I praksis er der tale om cirka en halvering af priserne sammenlignet med sidste år.

Der har været en del diskussion om, hvorvidt eurotariffen skal gælde automatisk for alle forbrugere, eller om det er noget, man som forbruger skal tilmelde sig.

Resultatet er, at alle kunder automatisk vil få eurotariffen– og vil kunne vælge den fra, hvis det ønskes.

Dog vil kunder, der i forvejen har valgt et særligt abonnement for international roaming, ikke automatisk få eurotariffen.

Dette kan eksempelvis være en virksomhed, som allerede i dag får nogle særlige rabatter for international roaming.

Disse kunder kan dog selv tilmelde sig eurotariffen, såfremt denne ønskes.

Forbrugerne vil allerede to måneder efter, at forordningen træder i kraft, kunne få glæde af de lavere priser, hvis de beder deres selskab om det.

Hvis forbrugerne ikke har foretaget sig noget efter tre måneder, så bliver de automatisk flyttet over på eurotariffen, medmindre de i forvejen har et særligt abonnement for international roaming.

Der er altså tale om en klar forbedring i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, hvorefter forbrugerne først var garanteret lavere priser efter seks måneder.

Det har fra dansk side været vigtigt at sikre en hurtig ikrafttrædelse, og derfor kan jeg kun være tilfreds med denne forbedring i forhold til Kommissionens forslag.

På engrosniveau har vi i overensstemmelse med de danske ønsker fået både en mere enkel og en strammere regulering i forhold til, hvad der var lagt op til i Kommissionens forslag.

Der er tale om en meget enkel metode til regulering af engrosprisen.

Engrosprisen må i gennemsnit højst være 2,25 kr. pr. minut eksklusiv moms. Engrosprisen er den pris, som for eksempel et dansk mobilselskab skal betale til et udenlandsk mobilselskab for brugen af deres telenet, når en dansker foretager et opkald med mobiltelefonen i et andet EU-land.

Kommissionens egne undersøgelser viser klart, at den primære årsag til de høje priser for forbrugerne er de høje engrospriser.

Det er derfor glædeligt, at det er lykkedes at stramme reguleringen på dette punkt.

Med forordningen er der også sikret en god forbrugerinformation.

Forbrugerne vil med den nye regulering få mulighed for at få oplyst præcist, hvad det koster at bruge mobiltelefonen, når de er i et andet EU-land.

Forbrugeren vil automatisk modtage prisoplysningerne i en SMS.

Den enkelte forbruger vil også kunne ringe til sit mobilselskab, der så vil oplyse præcist, hvad det vil koste for den enkelte forbruger at bruge mobiltelefonen i udlandet.

Og alt dette vil være gratis for forbrugerne.

Der er fra dansk side lagt vægt på, at forordningen indrettes på en måde, der balancerer mellem to forhold:

På den ene side hensynet til at skabe sikkerhed for markant lavere priser for forbrugerne.

Og på den anden side hensynet til at sikre konkurrence på markedet.

Det er konkurrence, der motiverer branchen til at foretage investeringer og udbyde innovative tjenester, der dækker forbrugernes behov og efterspørgsel.

Disse målsætninger, vurderer jeg, er opfyldt.

De lavere engrospriser tjener til at undgå en fastlåsning af markedet.

Og med den såkaldte eurotarif sikrer vi samtidig, at de lavere engrospriser kommer forbrugerne til gode.

Dertil kommer, at der er sikret yderligere prisnedsættelser både på engrosniveau og for forbrugerne de kommende to år.

Jeg synes, at vi kan være rigtigt godt tilfredse med resultatet.

Forordningen udløber efter tre år.

Kommissionen har dog mulighed for at stille forslag om eventuel forlængelse heraf til Europa-Parlamentet og Rådet.

Fra dansk side vil vi på rådsmødet stemme for det samlede kompromisforslag, som jeg lige har skitseret hovedelementerne af.

Næste punkt på dagsordenen for rådsmødet handler om i2010-initiativet.

I lighed med tidligere år har Kommissionen her i foråret offentliggjort sin årlige i2010 meddelelse.

Og det tyske formandskab lægger op til, at Rådet vedtager konklusioner om i2010.

Disse bygger i vid udstrækning på de emner, Kommissionen tager op i sin meddelelse.

Nogle af de væsentligste elementer i konklusionerne er:

- 1) At de understreger IKT's betydning for at nå Lissabon-målsætningerne.

Og at der er behov for medvirken fra alle interessenter – private såvel som offentlige.

- 2) At de støtter op om de temaer, Kommissionen identificerer som emner for den kommende midtvejsevaluering.

Det handler for det første om drøftelse af konsekvenserne ved udviklingen af næste generations net.

Og det handler for det andet om at få overvejet, hvilken betydning det har, at mere og mere af indholdet på nettet er skabt af enkeltpersoner.

Endelig handler det for det tredje om generelt at tænke IKT ind i udviklingen af det indre marked.

I tiden frem til midtvejsevalueringen næste år vil Kommissionen iværksætte en række initiativer, der skal sikre brede drøftelser om disse temaer.

Og det er hensigten, at næste forårs topmøde får mulighed for at drøfte midtvejs-evalueringen.

Endelig er der i konklusionerne særligt fokus på behovet for, at alle borgere bliver en del af informationsfundet.

Og der er fokus på understøttelse af udviklingen af net og tjenester.

Fra regeringens side vil vi støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Tredje punkt på dagsordenen er spørgsmålene om radiofrekvensidentifikation (RFID).

RFID er en teknologi, som bruges til automatisk identifikation og indsamling af data ved anvendelse af radiofrekvenser.

RFID har betydning, fordi teknologien potentielt kan fremme vækst og beskæftigelse og dermed bidrage til opfyldelsen af Lissabon strategien.

Kommissionen gennemførte i 2006 en offentlig høring om RFID.

Svarene fra høringen understregede borgernes bekymring om RFID som en indgribende teknologi.

Punkter fra høringen er indarbejdet i en meddelelse om RFID, som Kommissionen har udsendt i foråret.

Meddelelsen er første skridt til en strategisk ramme for teknologien.

Rammen skal beskrive konsekvenserne ved RFID anvendelse.

Dette gælder især de etiske konsekvenser, f.eks. behovet for at beskytte privatlivets fred.

Men også emner som sikkerhed, etablering af harmoniserede internationale standarder samt bekymringen over de mulige sundheds- og miljømæssige bivirkninger.

I den forbindelse vil Kommissionen etablere en RFID interessentgruppe med en bred sammensætning.

Gruppen bliver nedsat for en periode på to år.

Gruppen vil være et forum for åben dialog mellem forbrugerorganisationer, markedsaktører, nationale og europæiske myndigheder samt databeskyttelsesmyndigheder.

Formålet er at forstå og håndtere borgernes og organisationernes bekymringer vedrørende RFID.

På mødet i Rådet skal det drøftes, hvordan denne gruppe kan bidrage til at fremme udviklingen af RFID.

Regeringen støtter teknologianvendelse som middel til vækst og beskæftigelse.

Men regeringen er også opmærksom på, at ny teknologi skal tage hensyn til beskyttelse af privatlivets fred.

For mig at se er det oplagt, at fælles vejledninger udarbejdet med bidrag fra myndigheder, producenter, industri og forbrugere vil medvirke til at skabe bred accept af teknologien og dermed danne fundamentet for anvendelse af RFID teknologien.

Jeg vil derfor på Rådsmødet foreslå, at RFID interessentgruppen blandt andet udarbejder vejledninger i bedste praksis i håndtering af privatlivets fred inden for RFID teknologi og teknikker.

Gruppen bør også bidrage til, at disse vejledninger indarbejdes i det internationale og europæiske standardiseringsarbejde omkring RFID.

Endelig vil jeg nævne, at Kommissionen under eventuelt vil give en orientering om den kommende midtvejsevaluering af det europæiske it-sikkerhedsagentur.

Kommissionen har endnu ikke offentliggjort sin evaluering.

Men det er forventningen, at den blandt andet vil berøre behovet for justeringer både på kort og længere sigt.

Blandt de emner, vi regner med, Kommissionen vil nævne i evalueringen, er:

- 1) Behovet for større fokus på, hvad der er gået godt, og hvad der er gået mindre godt.
- 2) Behovet for at få formidlet resultaterne af agenturets arbejde.

- 3) Behovet for at se på, hvilke opgaver agenturet skal kunne beskæftige sig med, så det ikke bliver for snævert.
- 4) Den interne organisering af agenturet og direktionens rolle.

Regeringen vil på rådsmødet kunne tage Kommissionens orientering til efterretning.

Her vil jeg slutte min gennemgang af rådsmødet, men står naturligvis til rådighed for spørgsmål fra udvalget.

Tak.